ТОМАС БЕРНХАРД НА СРПСКОМ И ХРВАТСКОМ ЈЕЗИКУ[1]

Мраз, Просвета, Београд 1967, превод Боривој Грујић.

Витгенштајнов синовац, Братство-јединство, Нови Сад 1989, превод Маринко Радовић.

Губитник, Светови, НовиСад 1991, превод Златко Красни.

Лудило (избор из књиге *Stimmenimitator*), Просвета, Београд 1997, превод Никола Б. Цветковић.

Стари мајстори, Stylos, Нови Сад 2001, превод Јовица Аћин.

Имитатор гласова, Меандар, Загреб 2003, превод Борис Перић.

Wittgensteinov <u>нећак</u>, Меандар, Загреб 2003, превод Труда Стамаћ.

Три хероја (избор из драма), Меандар, Загреб 2003, превод Сеад Мухамедагић.

Подрум, Меандар, Загреб 2004, превод Хелен Синковић.

Губитник Меандар, Загреб 2005, превод Борис Перић.

Мидланд на Стилфсу. Да (заједничко издање новеле и романа), Меандар, Загреб 2005, превод Сњешка Кнежевић.

Бетон, Alexandria Press, Београд 2005, превод Мирјана Аврамовић.

Узрок, Меандар, Загреб 2007, превод Борис Перић.

Аутобиографски списи, Футура публикације, Нови Сад, 2010, превод Реља Дражић.

Брисање. Распад, Меандар, Загреб 2011, превод Сеад Мухамедагић.

Гете на сссмрти (превод постхумно објављене књиге), ЛОМ, Београд, 2011, превод Бојана Денић.

Губитник, ЛОМ, Београд, 2011, превод Бојана Денић.

Моје награде (превод постхумно објављене књиге), ЛОМ, Београд, 2012, превод Бојана Денић.

[1] У обзир нису узимана часописна издања.